

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: A. Bologan)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Secieru, V. Mihaila, Iu. Cotruță)

Î N C H E I E R E

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ion Anghel,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Anghel și
Viorica Anghel împotriva lui Vasile Besprozvanîi, Haralampie Popa, intervenienți
accesorii Lilia Grosu, Ala Vinogradschi, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția
Deservire Fiscală Telenești, Primăria Telenești, Instituția Publică „Agenția Servicii
Publice”, Serviciul Cadastral Teritorial Telenești cu privire la constatarea faptului
uzucapiunii imobiliare și recunoașterea dreptului de proprietate în temeiul
uzucapiunii,

împotriva deciziei din 17 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 19 iunie 2013, Ion Anghel a depus cerere de chemare în judecată împotriva
lui Vasile Besprozvanîi cu privire la declararea valabilității tranzacției de vânzare-
cumpărare a fabricii de prelucrare a nutrețului și recunoașterea dreptului de
proprietate asupra bunului imobil Fabrica de prelucrare a nutrețului situată în r-nul
Telenești.

În motivarea acțiunii a indicat că în primăvara anului 1998 a procurat Fabrica
de prelucrare a nutrețului de la Vasile Besprozvanîi în calitate de cotă-valorică în
ce-i revenea în urma procesului de privatizare.

Pentru cumpărarea bunului imobil a achitat pârâtului prețul solicitat de
ultimul în sumă de 19 293 de lei și a intrat în posesia clădirii, însă nu poate să-și
înregistreze dreptul de proprietate asupra bunului, din motiv că pârâtul nu dispune
de titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren și refuză să-l perfecteze.

A afirmat că el în calitate de cumpărător și-a onorat obligația de achitare a
prețului bunului procurat, pârâtul a transmis bunul, însă refuză să perfecteze actele
necesare pentru înregistrarea bunului imobil la organul cadastral.

Prin cererea de chemare judecată s-a solicitat declararea valabilității
tranzacției de vânzare-cumpărare a Fabricii de prelucrare a nutrețului încheiată
între Ion Anghel și Vasile Besprozvanîi și recunoașterea reclamantului în calitate
de proprietar al bunului imobil indicat.

Prin hotărârea din 5 iulie 2013 a Judecătoriai Telenești acțiunea reclamantului
a fost admisă integral (f.d. 22, vol. I).

La 18 august 2014, Popa Haralampie s-a adresat în instanță cu cerere de revizuire (f.d. 28-31, vol. I).

Prin încheierea din 11 mai 2015 a Judecătorei Telenești s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Popa Haralampie la hotărârea din 5 iulie 2013 a Judecătorei Telenești (f.d. 213, 214-216, vol. I).

Prin decizia din 2 iulie 2015 a Curții de Apel Bălți s-a admis cererea de recurs declarată de Popa Haralampie și s-a casat integral încheierea din 11 mai 2015 a Judecătorei Telenești, restituind cauza spre rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată (f.d. 231-234, vol. I).

Prin încheierea din 14 decembrie 2016 a Judecătorei Telenești, Grosu (Besprozvanîi) Liliana și Vonogratschi (Besprozvanîi) Ala au fost atrase în calitate de intervenient accesoriu, în procesul intentat la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Anghel împotriva lui Vasile Besprozvanîi cu privire la declararea valabilității tranzacției de vânzare-cumpărare și recunoașterea dreptului de proprietate. (f.d. 63, vol. II).

Prin încheierea din 16 martie 2017 a Judecătorei Telenești cererea de revizuire a fost admisă, iar hotărârea casată (f.d. 79-81, vol. II).

La 7 iulie 2017, Ion Anghel, reprezentat de avocatul Jian Vladislav, a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat constatarea faptului uzucapiunii imobiliare în privința bunului imobil: Fabrică de prelucrare a nutrețului, nr. cadastral XXXXXX5118.01, cu suprafața de 877,5 m.p., situată în or. Telenești, str. Ștefan cel Mare Sfânt 64, invocând faptul că posesiunea lui Besprozvanîi Vasile și a lui Anghel Ion, cumulativ, depășește perioada de 15 ani prevăzută de lege, fiind o posesie de bună credință, sub titlu de proprietate al bunului imobil în litigiu, astfel consideră că posesiunea este una utilă în sensul art. 334 Cod civil (f.d. 159-161, vol. II).

A mai relevat faptul că Ion Anghel, ca posesor actual, are dreptul de a uni propria posesiune a bunului imobil cu posesiunea lui Vasile Besprozvanîi, în vederea invocării recunoașterii dreptului de proprietate prin uzucapiune.

Reclamantul a susținut că toate condițiile impuse de lege pentru dobândirea dreptului de proprietate prin uzucapiune sunt întrunite, și anume: atât reclamantul, cât și pârâtul au posedat bunul cu bună-credință, posesiunea fiind exercitată timp de mai mult de 15 ani, posesiunea fiind utilă.

Totodată, deoarece Besprozvanîi Vasile este decedat și nu are succesori în drepturi, au fost atrași în calitate de succesori al acestuia Serviciul Fiscal de Stat, Direcția deservire fiscală Telenești.

Prin încheierea din 21 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Anghel Ion către Besprozvanîi Vasile și Popa Haralampie privind declararea valabilității tranzacției de vânzare-cumpărare și recunoașterea dreptului de proprietate a fost strămutată pentru examinare la Judecătoria Criuleni, sediul Central (f.d. 194-195, vol. II).

La 25 iunie 2018, reclamantul a concretizat calitatea procesuală a părților în cadrul procesului la acțiunea lui Anghel Ion privind recunoașterea dreptului de proprietate, concretizând că persoana interesată în prezentul proces Serviciul Cadastral Telenești urmează a fi atras în calitate de intervenient accesoriu.

Prin încheierea din 2 noiembrie 2018 a Judecătorei Criuleni, sediul Central a fost atrasă în calitate de coreclamant Viorica Anghel.

Prin hotărârea din 11 iulie 2019 a Judecătorei Criuleni, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de Anghel Ion și Anghel Viorica împotriva

lui Besprozvanî Vasile, Popa Haralampie, intervenienți accesorii Grosu Lilia, Vinogradschi Ala, Serviciul Fiscal de Stat Direcția Deservire Fiscală Telenești, Primăria Telenești, Instituția Publică Agenția Servicii Publice, Serviciul Cadastral Teritorial Telenești cu privire la constatarea faptului uzucapiunii imobiliare în privința bunului imobil - Fabrica de prelucrare a nutrețului s-a respins ca neîntemeiată (f.d. 225, 232-239, vol. III).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 5 august 2019, Anghel Ion și Anghel Viorica au declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în sensul declarat.

Prin decizia din 17 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel declarată de Ion Anghel și Viorica Anghel. S-a menținut încheierea din 16 martie 2017, prin care a fost admisă cererea de revizuire și hotărârea din 11 iulie 2019 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Anghel Ion și Anghel Viorica împotriva lui Besprozvanî Vasile, Popa Haralampie, intervenienți accesorii Grosu Lilia, Vinogradschi Ala, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Deservire Fiscală Telenești, Primăria Telenești, Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, Serviciul Cadastral Teritorial Telenești cu privire la constatarea faptului uzucapiunii imobiliare și recunoașterea dreptului de proprietate în temeiul uzucapiunii în privința bunului imobil Fabrică de prelucrare a nutrețului, nr. cadastral XXXXXX5118.01, cu suprafața de 877,5 m.p., situată în or. Telenești, str. Ștefan cel Mare și Sfânt 64.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 7 alin. (1), 332 alin. (1), 335 alin. (1)-(6) Cod civil, Colegiul a specificat că uzucapiunea constituie un mod de dobândire a dreptului de proprietate prin posedarea îndelungată a unui bun imobil în termenele și condițiile prevăzute de lege. Or, pornind de la definiția uzucapiunii, rezultă că pentru dobândirea dreptului de proprietate asupra unui imobil prin uzucapiune urmează a fi întrunite cumulativ următoarele condiții: cel ce posedă bunul trebuie să fie de bună-credință, posesia bunurilor imobile trebuie să fie exercitată pe o perioadă de 15 ani, posesia trebuie să fie utilă și efectivă.

Mai mult, bunurile imobile vor putea fi dobândite în proprietate prin uzucapiune numai în cazurile în care acestea nu sunt înregistrate în Registrul bunurilor imobile.

Condițiile de valabilitate a posesiunii necesare uzucapiunii sunt indicate în art. 335 Cod civil, conform căruia, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, nu poate produce efecte juridice decât posesiunea utilă. Până la proba contrară, posesiunea este prezumată a fi utilă. Nu este utilă posesiunea discontinuă, tulburată, clandestină sau precară. Posesiunea este precară când nu se exercită sub nume de proprietar.

În urma celor relatate, Anghel Ion și Anghel Viorica pretind la recunoașterea dreptului de proprietate prin uzucapiune imobiliare, prin înregistrarea dreptului de proprietate în privința bunului imobil, ce constituie o construcție, cu destinația depozit, - Fabrica de prelucrare a nutrețului, nr. cadastral XXXXXX5118.01, amplasată în or. Telenești, str. Ștefan cel Mare și Sfânt 64, cu suprafața de 877,5 m.p.

În acest context, instanța de apel a reținut că prima instanță a stabilit că dreptul de proprietate asupra acestui bun imobil a fost înregistrat după ÎI

„Besprozvanîi Vasile”, în baza hotărârii din 20 iulie 2007 a Judecătoriai Telenești, circumstanțe care se confirmă prin extrasele din Registrul bunurilor imobile.

Tot actele cauzei denotă că într-adevăr bunul imobil cu nr. cadastral XXXXXX5118.001, în privința căreia se solicită constatarea faptului uzucapiunii imobiliare, prin înregistrarea dreptului de proprietate asupra acestuia, a aparținut unui număr de 92 persoane, deținători ai cotelor valorice, care a fost încredințată spre administrare pârâtului Popa Haralampie.

În acest sens, Colegiul a atestat că conform certificatului eliberat de Primăria or. Telenești nr. 32 din 24 ianuarie 2008 (f.d. 33, vol. I), se confirmă că deținătorii cotei valorice în număr de 92 persoane (conform listelor anexate) (f.d. 34-39, vol. I), este încredințată lui Popa Haralampie.

Colegiul a notat că prima instanță corect a reținut că bunul imobil în litigiu a aparținut unui număr de 92 persoane, ceea ce se confirmă prin și prin lista deținătorilor de cotă valorică în asociația lui Popa Haralampie, cota valorică a acestuia constituind 67 695 de lei (f.d. 34-39, vol. I), cât și actul de transmitere predare din 4 februarie 1999 conform căruia Gospodăria agricolă „Mihălășenii” a transmis comisiei conduse de Popa Haralampie bunuri în valoare de 571 000 de lei (f.d. 40-43, vol. I).

Din materialele cauzei rezultă cu certitudine că prin recipisa din 9 iulie 2013, Anghel Ion a achitat lui Besprozvanîi Vasile suma de 19 000 de lei, iar la 22 decembrie 2013 ar fi achitat suma de 20 000 de lei pentru procurarea Fabricii de prelucrare a nutrețului, cu suprafața de 877,5 m.p., situată în or. Telenești, str. Ștefan cel Mare și Sfânt 64 (f.d. 101-102, vol. III).

În circumstanțele menționate și conform normelor de drept enunțate, Colegiul a considerat întemeiată concluzia instanței de fond precum că, în speță, nu sunt întrunite condițiile cumulative prevăzute de lege și astfel nu poate fi vorba de o posedare legală cu bună-credință din partea lui Anghel Ion, drept urmare imobilul litigios nu poate forma obiectul unei uzucapiuni.

Astfel, deoarece, colegiul a stabilit că într-adevăr din materialele cauzei rezultă că bunul imobil cu nr. cadastral XXXXXX5118.01, în privința căreia se solicită constatarea faptului uzucapiunii imobiliare, dreptul de proprietate asupra acestuia este înregistrat în Registrul bunurilor imobile după ÎI „Besprozvanîi Vasile”, în baza hotărârii Judecătoriai Telenești din 20 iulie 2007 (f.d. 119, 140, 149, vol. II).

Colegiul a apreciat ca neîntemeiate argumentele apelantului precum că posesia exercitată de Besprozvanîi Vasile și Anghel Ion este una utilă în sensul art. 335 Cod civil, deci efectul juridic al acestei posesii exercitate pe o perioadă ce depășește 15 ani este dobândirea dreptului de proprietate, ceea ce rezultă din norma art. 333 Cod civil. Respectiv, posesia asupra bunului imobil Fabrică de prelucrare a nutrețului exercitată de către Besprozvanîi Vasile și Anghel Ion a durat o perioadă mai mare de 15 ani, în cazul dat Anghel Ion în calitate de posesor actual având dreptul conform art. 334 Cod Civil de a invoca unirea posesiunilor.

În atare situație, instanța de apel a notat că din actele cauzei este evident că bunul imobil cu nr. cadastral XXXXXX5118.01, în privința căreia se solicită constatarea faptului uzucapiunii imobiliare prin înregistrarea dreptului de proprietate asupra acestuia, a făcut parte dintr-un complex de bunuri imobile.

Acest fapt se confirmă prin actul de transmitere-predare din 4 februarie 1999, potrivit căruia gospodăria agricolă „Mihălășenii” a transmis comisiei conduse de Popa Haralampie, bunuri în valoarea de 571 000 de lei, printre care clădiri „KK3”

și clădire pentru păstrarea cerealelor (f.d. 40-43, vol. I), actul de transmitere-primire din 2 martie 1998, conform căruia gospodăria agricolă „Mihălășenii” a transmis grupului individual Besprozvanîi Vasile, bunuri în valoare de 186 783 de lei, printre care clădirea „KK3” la prețul de 4 430 de lei (f.d. 106-107, vol. III).

La fel, conform materialelor despre privatizarea gospodăriei agricole „Basarabia” din raionul Telenești conform situației de la 1 ianuarie 1996 eliberate de către Serviciul Arhivă Telenești, se constată descrierea clădirilor care au fost parte al acestui complex, și anume clădirea „KK3” în valoare de 19 293 de lei, depozit pentru păstrarea cerealelor în valoare de 21 213 lei, clădire cu cântar în valoarea de 771 de lei, atelier în valoare de 937 de lei, depozit tehnic în valoare de 4 430 de lei, punctul de trecere în valoare de 484 de lei și clădirea cârmuirii în valoarea de 2 888 de lei (f.d. 118, vol. I).

Așadar, Colegiul a reținut că grupul condus de Besprozvanîi Vasile putea să decidă doar asupra bunurilor care le-au fost atribuite conform actului de transmitere-predare din 2 martie 1998.

În același timp, Colegiul a constatat că conform procurii din 27 februarie 1998 grupul condus de Besprozvanîi Vasile număra 28 persoane (f.d. 102A, vol. III), iar conform actului de transmitere-primire din 2 martie 1998, grupului individual Besprozvanîi Vasile i-a fost transmisă clădirea „KK3” în valoarea de 4430 de lei, depozitului tehnic, însă nu și bunul imobil aflat în litigiu.

Totodată, conform procesului-verbal al adunării membrilor grupului Besprozvanîi Vasile din 27 februarie 1998, grupul era constituit din 21 de persoane, 19 persoane fiind prezente și 2 absente (f.d. 103-105, vol. III), iar conform procesului-verbal al membrilor grupului Besprozvanîi Vasile din 20 mai 1998, acesta era constituit din 26 persoane (f.d. 114-118, vol. III).

În aceste împrejurări instanța de apel a reținut ca fiind întemeiat raționamentul primei instanțe, prin care a indicat că este cert faptul că persoanele de la care a pretins Besprozvanîi Vasile că a procurat cotele valorice nu au făcut parte din grupul lui, și anume Bogatîreov Nicolai cu cota valorică în sumă de 13231 de lei, Chirița Ion cu cota valorică în sumă de 9 561 de lei, Manin Mihail cu cota valorică în sumă de 11 235 de lei, Isac Gheorghe cu cota valorică în sumă de 3867 de lei, Druță Victor cu cotă valorică în sumă de 3384 de lei, ci din contra aceștia au făcut parte din grupul condus de către pârâtul Popa Haralambie.

Totodată, prin prisma art. 210, 211 alin. (1) Cod civil, Colegiul a specificat că certificatul eliberat de Primăria or. Telenești nr. 1187 nu semnifică existența tranzacțiilor de vânzare-cumpărare a cotelor valorice, la caz, nefiind respectate regulile generale legate de forma convenției conform căreia actele juridice dintre personale juridice, dintre persoanele juridice și persoanele fizice și dintre persoanele fizice se încheie în formă scrisă dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1 000 de lei.

Colegiul a considerat că nu există careva dubii în privința certificatelor de proprietate privată eliberate din numele lui Bogatîreov Nicolae, Chirița Ion, Manin Mihail, Isac Gheorghe și Druță Victor întrucât prima instanță just a constatat că acestea coincid atât cu sumele indicate cu titlu de cotă valorică ce le aparțin, cât și cu cele indicate în lista deținătorilor de cotă valorică din grupul condus de Popa Haralambie (f.d. 34-39, vol. I), inclusiv cu datele ce se conțin în materialele privind privatizarea gospodăriei agricole „Basarabia” din raionul Telenești la situația din 1 ianuarie 1996 (f.d. 104-206, vol. I), din care rezultă că nici unei

persoane nu i s-a eliberat din contul cotei sale patrimoniale careva bunuri sau părți ale acestora.

Colegiul judiciar a constatat că într-adevăr în certificatele de proprietate privată lipsesc mențiuni cu privire la cererea deținătorului de cotă valorică de atribuire a cărorva bunuri.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate criticile apelanților precum că obiectul acțiunii a fost greșit identificat de instanța de fond întrucât în hotărâre deși se indică că obiect al acțiunii este „Fabrica de prelucrare a nutrețului”, însuși, instanța face trimitere la un extras din Registrul bunurilor imobile care se referă la bunul imobil „Depozit” înregistrat în Registrul bunurilor imobile încă din anul 2007 și care face obiect de examinare între aceleași părți, însă în cadrul unui alt litigiu, de către reprezentantul pârâtului fiind anexate la materialele cauzei hotărârile judecătorești emise pe marginea acestuia, însă ulterior pârâtul și reprezentantul său renunțând la aceste probe.

Totodată, Colegiul a respins ca fiind neîntemeiată și critica apelantului potrivit căreia, instanța de fond a dat o apreciere eronată probelor acumulate, ori, rolul activ exercitat de instanță, în deslușirea corectă a raportului dintre părți, este evident manifestat, în condițiile analizei apărărilor exprimate pe cale incidentală, dar, în cadrul fixat de reclamant și în limitele obiectului dedus judecății.

Mai mult, instanța de apel a punctat că Serviciul Fiscal de Stat corect a remarcat faptul că bunurile imobile vor putea fi dobândite prin uzucapiune doar dacă nu sunt înregistrate în registrul bunurilor imobile, ținut de către oficiile cadastrale teritoriale, concluzia în cauză fiind consecință a faptului că informația se conține în registru, conform art. 496 alin. (3) și art. 503 alin. (1) Cod civil, este accesibilă tuturor și respectiv o posesie a imobilului înregistrat ar fi de rea credință, sub aspectul invocării în scopul dobândirii imobilului prin uzucapiune,

Pe când, la caz, Anghel Ion, nu întrunește condițiile de dobândire a dreptului de proprietate prin uzucapiune datorită faptului că bunul este înregistrat la oficiul cadastral, fapt ce atestă netemeinicia pretențiilor declarate de apelanți în acest sens.

De asemenea, instanța de apel a reținut că deopotrivă cu contestarea încheierii din 16 martie 2017 a Judecătoriei Telenești, Popa Haralampie a înaintat cererea de revizuire a hotărârii Judecătoriei Telenești din 5 iulie 2013, pe motiv că i-a fost încălcat lui Popa Haralampie dreptul de proprietate, dat fiind faptul că bunul imobil care a constituit obiectul prezentului litigiu, constituie cota valorică a membrilor GA „Basarabia”, al cărui membru este și el, și a cărui cotă valorică constituie 67 695 de lei.

La caz, Colegiul a considerat că prima instanță corect a statuat asupra faptului că revizuentului Popa Haralampie i-a fost încălcat dreptul de proprietate, întrucât prin hotărârea emisă la 5 iulie 2013 a fost recunoscută valabilă tranzacția de vânzare-cumpărare dintre Anghel Ion și Besprozvanii Vasile a fabricii de prelucrare a nutrețurilor situată orașul Telenești. La fel, Anghel Ion a fost recunoscut proprietar al fabricii de prelucrare a nutrețului situată în orașul Telenești.

Totodată, cu referire la admiterea cererii de revizuire, apelantul a invocă că Popa Haralampie ar fi omis termenul pentru depunerea cererii de revizuire, care urmează a fi calculat din data de 7 aprilie 2014, deoarece, anume la această dată a fost înscris dreptul de proprietate a lui Anghel Ion asupra bunului imobil cu nr. cadastral XXXXXX5.237, iar datele din Registrul bunurilor imobile sunt publice.

Or, instanța de apel a apreciat ca fiind eronate argumentele apelanților, deoarece prin hotărârea din 5 iulie 2013 a Judecătorei Telenești a fost recunoscută valabilitatea unei tranzacții de vânzare-cumpărare, și corespunzător a dreptului de proprietate asupra unui bun imobil neidentificate, fără adresă, fără număr cadastral, și fără a fi indicată suprafața acestuia.

În continuare, Popa Haralampie nu a cunoscut și nu avea de unde cunoaște despre faptul că anume acest bun imobil a constituit obiectul litigiului, deoarece în registrul bunurilor imobile nu este indicată hotărârea judecătorească prin care a fost recunoscut dreptul de proprietate, inclusiv părțile litigiului. Iar despre existența hotărârii revizuentul a aflat la data de 5 iunie 2014, când acestuia i-a fost eliberată la cerere hotărârea, contra semnătură.

Mai mult, Colegiul a menționat că bunurile imobile cu nr. cadastral XXXXXX5118.01 și XXXXXX5.237, constituie două bunuri imobile diferite. În ceea ce privește bunul imobil cu nr. cadastral XXXXXX5118.01, acesta este amplasat în or. Telenești, str. Ștefan cel Mare și Sfânt 64, având modul de folosință depozit, cu suprafața de 877,5 m.p., dreptul de proprietate asupra bunului imobil respectiv a fost înscris în temeiul hotărârii din 20 iunie 2007 a Judecătorei Telenești, care ulterior a fost casată prin decizia din 15 aprilie 2008 a Curții de Apel Bălți, și ulterior având ca finalitate încheierea din 18 februarie 2009 a Judecătorei Sîngerei.

Cu referire la bunul imobil cu nr. cadastral XXXXXX5.237, instanța a reținut că acesta este amplasat în or. Telenești, str. Ștefan cel Mare și Sfânt, având modul de folosință construcție agricolă, agroindustrială, cu suprafața de 417,6 m.p., dreptul de proprietate fiind înscris în temeiul hotărârii din 5 iulie 2013 a Judecătorei Telenești.

De altfel, după cum s-a constatat la judecarea cauzei în ordine de apel bunul imobil cu nr. cadastral 89011215.118.01, în privința căruia se solicită constatarea uzucapiunii imobiliare, prin înregistrarea dreptului de proprietate asupra acestuia, constituie o construcție, cu destinația depozit, cu suprafața de 877,5 m.p., amplasat în or. Telenești, str. Ștefan cel Mare 64.

Prin urmare, drepturile lui Popa Haralampie au fost atinse, iar hotărârea din 5 iulie 2013 a Judecătorei Telenești, adoptată pe marginea acestui litigiu îi sunt opozabile.

În consecință, sub aspectul analizat, Colegiul a conchis că prima instanță corect a concluzionat că circumstanțele invocate de revizuentul Popa Haralampie drept teme de revizuire, se încadrează în cele exhaustiv prevăzute la art. 449 Cod de procedură civilă, drept urmare, întemeiat a emis soluția de admitere a cererii de revizuire, dispunând casarea hotărârii din 5 iulie 2013 a Judecătorei Telenești, soluție care urmează a fi menținută de instanța de apel.

La 16 martie 2021, Ion Anghel a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel, hotărârii primei instanțe și încheierii de admitere a cererii de revizuire cu adoptarea unei noi soluții prin care cererea de revizuire să fie respinsă.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei nu au constatat just și au dat o apreciere incorectă situației de fapt, mai mult nu au examinat cauza sub toate aspectele și nu au stabilit cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt caracteristice raportului juridic.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora

le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 17 noiembrie 2020 și a expediat-o participanților la proces la data de 13 ianuarie 2021 (f.d. 111, Vol. IV), or, la actele cauzei nu se regăsește dovada de recepționare a acesteia de către recurenți.

Astfel, recursul declarat la 16 martie 2021, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 8 aprilie 2021 instanța de recurs a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 129, Vol. IV), însă până la data examinării recursurilor, în adresa instanței nu au parvenit careva referințe.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ion Anghel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ion Anghel, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Ion Anghel, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ion Anghel, împotriva deciziei din 17 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat